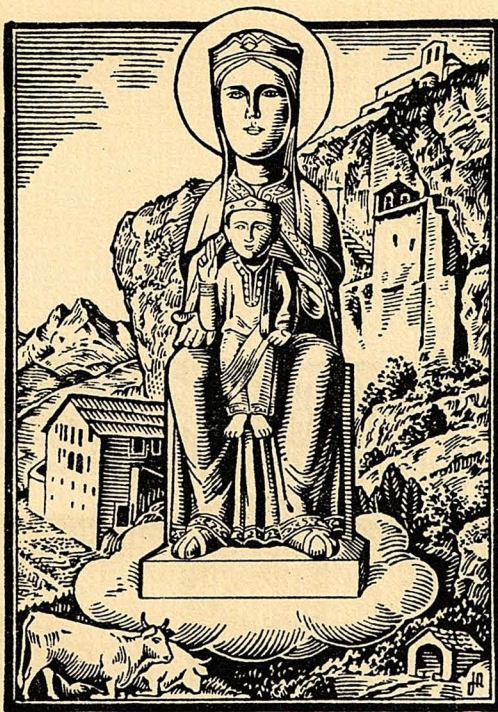

GOIGS DE MARIA DE

DITA TAMBE
QUE ES VENERA
DE SANT PERE
DEL BISBAT

SANTA MONTGRONY

DE LA LLET
A LA PARROQUIA
DE GOMBRENY,
DE VIC

Vostra llum, sagrada aurora,
dels mortals és guia i nord:
De Montgrony, oh gran Senyora,
dueu vostres fills a port.

Quan dels moros era Espanya
subjugada a tots indrets
Catalunya es sentí estranya
sense furs i sense drets.
Mes amb fe encoratjadora
llençà un crit ben alt i fort:

Com ramat buscant la pleta
—tret dels pobles i conreus—
nostre poble es parapeta
en l'aspror dels Pirineus.
El penó que s'enharbora
diu a tots: Victòria o mort:

Compassiu Déu li fabrica
nova torre de David
i Ell mateix s'hi fortifica
amb sa Mare, per Judit.
Covadonga salvadora
és Montgrony d'aquesta sort:

Un gran jorn, oh meravella,
per dos bous es descobrí
vostra Imatge bruna i bella
prop la font, ran del camí.
Vostra gràcia encisadora
du del cel sagrat conhort:

Com el so d'una campana
la gran nova s'estengué
i el Senyor de Mataplana
d'entre tots vol ser el primer
d'ofrenar-vos la penyora
d'un amor, amb planys retort:

Admirats d'un tal prodigi
Salomó i Quintilià
plens de goig per tal vestigi
a la font varen pujar
i a la Verge que enamora
fan presents de molt import:

Son castell, Huc, vol donar-vos
—puix com Reina us cal palau—
però Vós voleu quedar-vos
més propet d'aquest cel blau
per poder ser defensora
de les llars i del seu hort:

A Montgrony, mig la cinglera
que el sol daura i l'aire bruny
vostra Imatge hi rebervera
i la veuen des de lluny
vostres fills, quan tant s'enyora
de la Mare el bon record:

Des de l'any vuit-cents i quatre
que'ns salvàreu de l'inic

hem pogut per Vós abatre
sempre més a l'enemic.
A vostra ombra protectora
mai no ens fallarà el ressort:

Sou l'estrella matutina
d'una llum que no es confon;
amb la vostra mà divina
feu-nos pas en mig del món.
Si una ovella s'hi entafora
feu que deixi el camí tort:

Quan la mare veu, tristoia,
esllanguir-se el seu nadó,
si us invoca, sent la joia
d'alletar-lo en abundor;
i a Vós, Mare, benefactora
el presenta sà i ben fort:

Ho sabem per experiència
Gombreny i els demés veïns;
per això amb gran concurrència
processons i peregrins
a l'Ermita acollidora
hi cantem en bell acord:

Sigueu nostra protectora
ara i en la nostra mort:
De Montgrony, oh gran Senyora,
dueu vostres fills a port.

v/. *Post pártum Virgo invioláta permansisti.*

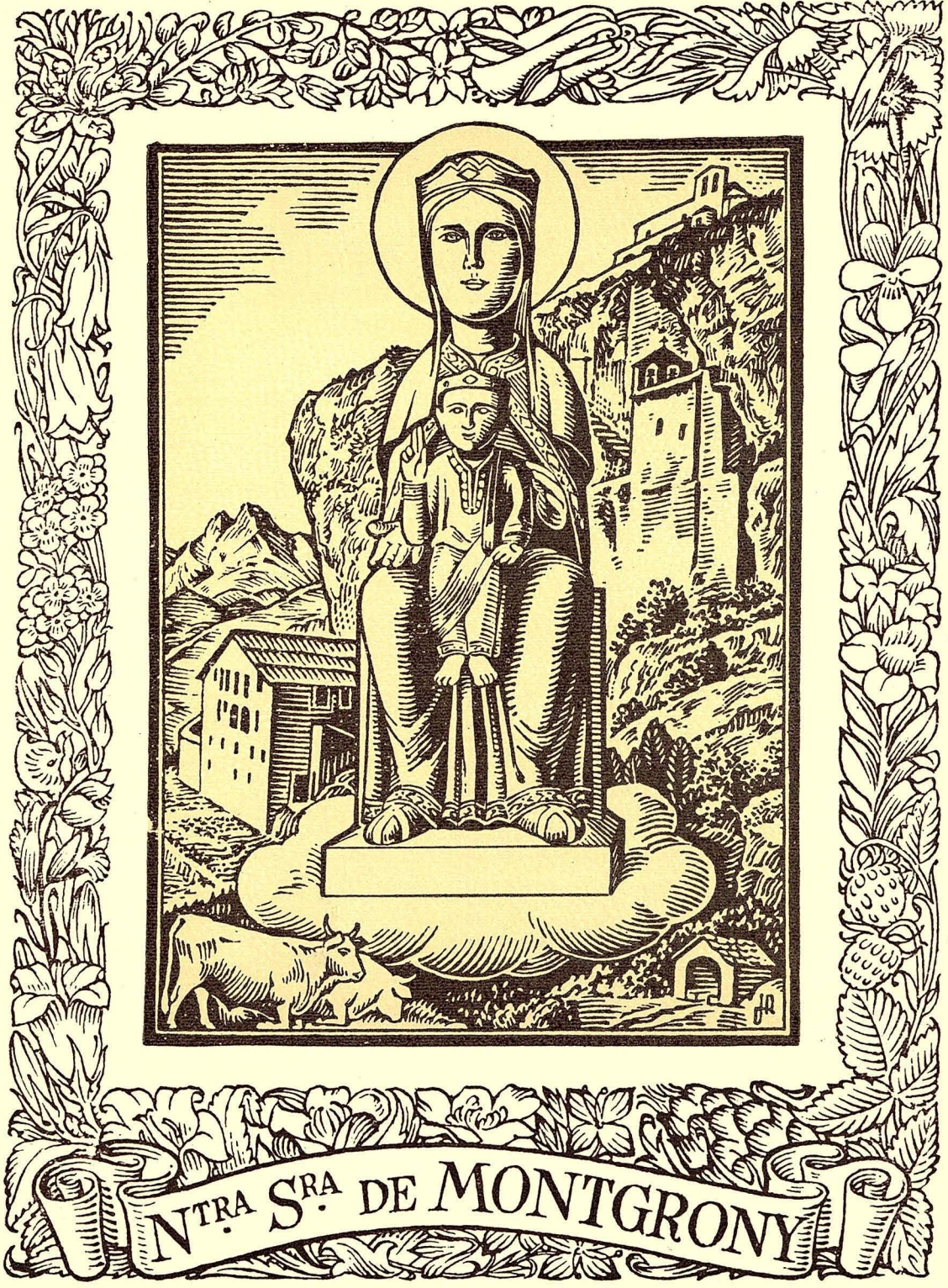
r/. *Dei génitrix intécede pro nobis.*

OREMUS: *Deus, qui salútis aeternae, beátae Mariae foecúnda, humano géneri praemia praestitistis: tribue, quaesumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitae suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. r/. Amen.*

Vostra llum sagrada aurora dels mortals és guia i nord. De Montgrony oh gran Senyora dueu vostres fills a port.

Quan dels moros era Espanya subjugada a tots indrets, Catalunya es sentí estranya sense furs i sense drets. Mes amb fe encoratjadora llençà un crit ben alt i fort. De Montgrony, oh gran Senyora dueu vostres fills a port.

L'Il·lm i Rvdm. Dr. D. Ramon Masnou, Bisbe de Vic, ha concedit indulgència a tots els fidels que devotament cantin o llegeixin els presents goigs.

NTRA SRA DE MONTGRONY